

F. t. l. vedr. renter ved forsinket betaling m.v.

hold. Forbrugerombudsmanden vil således efter loven kunne behandle spørgsmål om lovligheden af de i direktivet nævnte former for standardkontraktvilkår (til skade for mindre virksomheder mv.). Forbrugerombudsmanden vil på baggrund af henvendelser fra små eller mellemstore erhvervsdrivende eller sammenslutninger af sådanne erhvervsdrivende (private brancheorganisationer) kunne rejse sag ved domstolene i overensstemmelse med markedsføringslovens regler.

Muligheden for at anlægge sag efter markedsføringsloven tilkommer ikke kun Forbrugerombudsmanden. Efter loven vil sag om forbud mod anvendelse af urimelige kontraktvilkår som led i markedsføringen således kunne anlægges af enhver med retlig interesse deri, jf. markedsføringslovens § 19, stk. 1. I bemærkningerne til denne bestemmelse er det bl.a. anført, at forbudssag vil kunne anlægges af en sammenslutning af erhvervsdrivende, hvis der foreligger en retlig interesse.

Den enkelte erhvervsdrivende vil desuden selv i de konkrete tilfælde kunne anlægge sag til prøvelse af gyldigheden af et (standard)kontraktvilkår om betalingsfristen og konsekvenserne af forsinket betaling. En erhvervsdrivende vil i den forbindelse kunne støttes af vedkommendes brancheorganisation, der – som mandatar – vil kunne føre sagen på den erhvervsdrivendes vegne.

Lovforslaget indeholder på denne baggrund ikke forslag til særlige regler om håndhævelse af direktivets forbud mod klart urimelige (standard)kontraktvilkår over for kreditorer. Det bemærkes, at spørgsmålet om en eventuel ændring af retsplejelovens bestemmelser om søgsmålskompetence, herunder i hvilket omfang sammenslutninger af private erhvervsdrivende eventuelt selvstændigt bør kunne føre sag ved domstolene med virkning for de enkelte erhvervsdrivende, indgår i Retsplejerådets igangværende overvejelser om en reform af den civile retspleje, og således her vil blive gjort til genstand for en generel vurdering.

4.7. Retlig anerkendelse af ejendomsforbehold

Som nævnt under pkt. 2, følger det af direktivets artikel 4, at medlemsstaterne i overensstemmelse med de nationale bestemmelser, der skal anvendes i henhold til de internationalt privatretlige regler, skal sørge for, at sælger bevarer ejendomsretten til varer, indtil de er fuldstændig betalt, dersom der udtrykkeligt er indgået en aftale mellem køber og sælger om ejendomsforbehold, inden varerne leveres.

Formålet med artikel 4 er at sikre, at sælgere skal kunne gøre et ejendomsforbehold gældende overalt i Fællesskabet, hvis ejendomsforbeholdet er gyldigt i

henhold til det lands lovgivning, som lovvalgsreglerne peger på. Bestemmelsen indebærer ikke, at medlemsstaterne skal fastsætte eller ændre nationale bestemmelser om gyldigheden af ejendomsforbehold. Der henvises herved til direktivets betragtning 21.

Dansk ret indeholder ikke regler, der hindrer en sælger i at gøre et (gyldigt) ejendomsforbehold gældende. Det vil derfor ikke kræve lovgivning at gennemføre den nævnte direktivbestemmelse i dansk ret. Det bemærkes i den forbindelse, at der i tilfælde, hvor dansk ret finder anvendelse, stilles krav om, at parterne har aftalt ejendomsforbehold senest ved overgivelsen af varen til køberen, jf. kreditaftalelovens § 50, stk. 1, jf. § 34, stk. 1, nr. 1.

4.8. Inddrivelsesprocedurer for ubestridte krav

Direktivets artikel 5 forpligter medlemsstaterne til at indrette effektive inkassoprocedurer, der normalt giver mulighed for at tilvejebringe et grundlag for tvangsfuldbyrdelse inden 90 dage. Bestemmelsen er nærmere omtalt ovenfor under pkt. 2.

Retsplejeloven indeholder ikke regler om en særlig inkassoproces. I praksis afgøres inkassosager, dvs. sager om ubestridt gæld, dog væsentligt hurtigere end sager, hvor sagsøgers krav bestrides. Typisk afsiges der dom allerede efter første retsmøde, fordi sagsøgte enten har anerkendt gælden eller er udeblevet, herunder ikke har fremsendt skriftligt svarskrift i sagen.

I praksis vil der således i inkassosager kunne opnås tvangsfuldbyrdesgrundlag (dom) inden for kort tid og i hvert fald normalt inden for et tidsrum af 90 dage.

Kravet i direktivets artikel 5 om hurtige inkassoprocedurer for ubestridt gæld kan på denne baggrund ikke antages at kræve lovændringer. Det bemærkes herved, at direktivet ikke stiller krav om, at medlemsstaterne vedtager en særlig procedure eller ændrer deres eksisterende retsprocedurer på en bestemt måde, jf. direktivets betragtning 23.

5. Høring

Et udkast til lovforslag har været til høring hos følgende organisationer mv.:

Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Sø- og Handelsretten, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenterne for retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Foreningen af dommerfuldmægtige i Danmark, Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Amdtsrådsforeningen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Brancheorganisationen for Forbrugerelektronik, Butikshandelens Fællesråd, Byggeriets Firkant, Danmarks Fiskeindustri- og